

Bài Học 6

* 1 Tháng 2 – 7 Tháng 2

Đào Tạo “Những Người Thường” Thành Môn Đồ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Lu-ca 2:21-28; Ma-thi-ơ 15:32-39; 16:13-17; Lu-ca 12:6, 7; 13:1-5; Gia-cơ 2:1-9.*

Câu Gốc: “Ngài đi dọc theo mé biển Ga-li-lê, thấy Si-môn và Anh-rê, em người, đương thả lưới dưới biển; vì hai người vốn làm nghề chài. Đức Chúa Giê-su phán cùng họ rằng: **Hãy theo ta, và ta sẽ khiến các người trở nên tay đánh lưới người. Tức thì hai người bỏ chài lưới mà theo Ngài**” (Mác 1:16-18).

Sự chết của Đấng Christ cho thấy tất cả chúng ta đều là tội nhân cần ân điển của Đức Chúa Trời. Trong ánh sáng của Thập tự giá, tất cả các sự khác biệt đều tan rã. Nhưng đôi khi chúng ta quên lẽ thật quan trọng này, và chúng ta đặc biệt cố gắng để cứu những người có thể được coi là “đáng tôn trọng” hay “lớn” theo con mắt của thế gian.

Điều này không đúng với Đức Chúa Giê-su, Đấng hiểu và thấy sự vô ý nghĩa và trống không của sự vĩ đại và vinh dự của thế gian. Thật ra, trong nhiều trường hợp, những người “thành công” nhất là những người gây cho Ngài nhiều rắc rối nhất – như các người Pha-ri-si quyền thế, người Sa-đu-sê sang trọng, và người La Mã giàu có. Trái lại, những người “bình thường” đến với Ngài và chấp nhận Ngài. Đây là các thợ mộc, người đánh cá, nông dân, các bà nội trợ, người chăn chiên, binh sĩ, và đầy tớ, và những người khác.

Những Sự Khởi Đầu Khiêm Tốn

Xin đọc Lu-ca 2:21-28; Mác 6:2-4; và Lê-vi Ký 12:8. Đức Chúa Giê-su sinh ra trong giai cấp bình dân. Những câu này nói gì với chúng ta về giai cấp này? Giai cấp đó đã ảnh hưởng tới mục vụ của Ngài thế nào?

Của lễ mà Giô-sép và Ma-ri dâng chứng tỏ họ thuộc giai cấp nghèo. Phong tục này đến từ luật Mô-i-se trong Lê-vi Ký 12:8, và luật này đòi hỏi phải dâng một con chiên trong nghi lễ này. Tuy nhiên, một luật thương xót đã giúp cho giới rất nghèo không thể mua con chiên làm của lễ. Người nghèo có thể thay thế bằng chim cu đất hay chim bồ câu. Vì thế, từ khi sinh ra trong máng cỏ cho tới khi của lễ do cha mẹ Ngài đem tới, Đức Chúa Giê-su là con người sống trong một gia đình nghèo và “bình dân.” Thật ra, các nhà khảo cổ cũng chứng minh rằng Na-xa-rét, làng của Đức Chúa Giê-su là một nơi nghèo nàn và không quan trọng. Nghề thợ mộc là một nghề lương thiện, nhưng chắc chắn không đặt Đức Chúa Giê-su vào số những người giàu có.

“Cha mẹ của Đức Chúa Giê-su nghèo, và lệ thuộc vào công việc hằng ngày để sinh sống. Đức Chúa Giê-su biết nghèo nghĩa là gì. kinh nghiệm này đã bảo vệ Ngài. Trong cuộc sống bận rộn, Đức Chúa Giê-su không có những lúc nhàn rỗi để bị cám dỗ. Không có những giờ lười biếng cho những ảnh hưởng xấu xa. Vì vậy, Đức Chúa Giê-su đã tránh xa kẻ cám dỗ (Sa-tan) càng nhiều càng tốt. Không gì có thể cám dỗ Ngài để làm điều sai. Đức Chúa Giê-su khôn ngoan để thấy điều tội lỗi, và Ngài đủ mạnh để từ chối điều xấu.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 72. t.

Đấng Tạo Hóa của muôn loài (xin đọc Giăng 1:1-3) trở nên một em bé. Nhưng Ngài cũng được sinh ra trong một gia đình nghèo! Sự thật vĩ đại này khiến chúng ta cảm thấy thế nào?

Thay Đổi Những Người “Thường”

Xin đọc Giăng 2:1-11 và Ma-thi-ơ 15:32-39. Đức Chúa Giê-su dùng những sự ước muốn và nhu cầu hằng ngày thế nào để huấn luyện môn đồ và thay đổi đời sống?

Những người bình dân thường chia sẻ những ước muốn về thể chất, tình cảm và xã hội. Họ muốn thức ăn, bạn hữu, và cảm thấy quan trọng. Đức Chúa Giê-su hiểu những ước muốn này. Ngài đặt mình vào các nơi cho Ngài cơ hội để đến gần người ta qua những điều ước muốn này.

Đức Chúa Giê-su đổi nước thành rượu nho không men từ trái cây. Ngài thay đổi những người đánh cá thành giảng sư (Mác 1:16-18). Ngài rất thiện nghệ để thay đổi người bình thường thành những người làm việc đắc lực cho Đức Chúa Trời. Nhưng người ta thường hỏi Đức Chúa Giê-su về uy quyền của Ngài (Mác 6:3). Họ tự hỏi tại sao Ngài sống cách khiêm tốn và không có những thứ mắc tiền như những người giàu và có quyền thế. Họ mong đợi thấy những người có quyền lực có các thứ này. Và Đức Chúa Giê-su không có, nên họ coi thường Ngài.

Thường thường Đức Chúa Giê-su tìm kiếm những người mà người khác cho là bình thường. Bởi vì họ rất “bình thường” nên họ sẵn sàng tin cậy Đức Chúa Trời hoàn toàn cho sự thành công của họ. Những người giàu có, quyền thế, và nổi tiếng thường quên nhu cầu của họ cho điều gì vĩ đại hơn chính mình. Thật là một sự giả dối kinh khủng! Ngay cả nhiều người rất giàu, rất quyền thế, và học cao. Nhưng chẳng bao lâu tên của họ sẽ bị quên lãng. Trong khi đó, những người bình thường như ngư phủ, nông dân, thợ mộc, chăn chiên, thợ làm đồ gốm, các bà nội trợ, và đầy tớ được thay đổi thành các nhân chứng mạnh mẽ cho Đấng Christ.

Chúng ta thường hơi sợ sệt những người rất thành công và rất giàu có, đúng không? Bạn thấy thái độ đó ở nơi chính mình thế nào? Làm thế nào bạn học để nhớ giá trị của tất cả mọi người, dù họ có quyền thế, nổi tiếng và giàu có ra sao?

Sự Kêu Gọi Người Đánh Cá Nhiều Khuyết Điểm

Trong Tân Ước, Phi-e-rơ là một trong các môn đồ nổi tiếng. Thật ra, ông trở thành một trong những người nổi tiếng trong cả lịch sử nhân loại. Nói về sự thay đổi những người bình thường thành những người khác thường!

Hãy đọc các câu sau đây. Những câu này giúp chúng ta hiểu Phi-e-rơ đã thay đổi rất nhiều thế nào, mặc dù ông có những yếu đuối rất lớn?

Lu-ca 5:1-11. Phi-e-rơ nói gì ở đây cho thấy ông cần Đức Chúa Giê-su? Tại sao chúng ta nên có nhu cầu quan trọng này trong đời sống mình?

Ma-thi-ơ 16:13-17. Những câu này nói gì về Phi-e-rơ sẵn sàng để nhận lãnh Đức Thánh Linh?

Ma-thi-ơ 26:75. Chúng ta thấy gì ở đây cũng giúp chúng ta hiểu Phi-e-rơ hơn và Đức Chúa Trời có thể dùng ông thế nào?

Đức Chúa Giê-su đã dành nhiều thì giờ cho Phi-e-rơ. Và Phi-e-rơ có nhiều kinh nghiệm mật thiết với Ngài. Thật ra, Phi-e-rơ là một người đánh cá bình thường với nhiều lỗi lầm. Nhưng trong khi ở với Đức Chúa Giê-su, Phi-e-rơ đã thay đổi rất nhiều – ngay cả sau khi đã làm những lỗi kinh khủng. Suy cho cùng, ông đã chối Chúa ba lần, y như Ngài đã nói trước ông sẽ làm vậy.

Chuyện của Phi-e-rơ cho chúng ta nhiều bài học. Nhưng giây phút Phi-e-rơ hiểu Đức Chúa Giê-su là ai, ông ý thức và thú nhận lỗi lầm của mình. Vì vậy, với sự kiên nhẫn, Đức Chúa Giê-su có thể thay đổi Phi-e-rơ bản tính nhiều khuyết điểm của Phi-e-rơ thành bản tính của một người giúp thay đổi lịch sử.

Tại sao chúng ta phải rất cẩn thận về việc phán đoán những người chúng ta nghĩ là có thể không được cứu? Tại sao rất dễ để làm điều đó?

SỰ THỬ NGHIỆM CỦA THIÊN ĐÀNG

Một giảng sư có lần khoe khoang rằng nhiều người thuộc giới thượng lưu tham dự các buổi truyền giảng của ông. Người ta hy vọng ông cũng sẽ mừng khi có nhiều người thường tham dự. Đấng Christ không phán đoán người ta bằng giai cấp của họ. Không có ai là người thường. Mọi người đều đặc biệt. Không có gì ngạc nhiên khi Đức Chúa Giê-su đến với người ta với những thí dụ thông thường và lời nói thẳng thắn. Không có gì Ngài không để ý. Vậy, những người đào tạo môn đồ ngày nay phải cẩn thận chống lại việc đối xử với người này tốt hơn người khác trong khi làm công việc tiếp cận.

Hãy đọc Lu-ca 12:6, 7; Lu-ca 13:1-5; và Ma-thi-ơ 6:25-30. Những câu này dạy chúng ta gì về giá trị của mỗi người? Lẽ dĩ nhiên, thật dễ để chúng ta nói mình tin điều này. Nhưng chúng ta có thể có lỗi đối xử với người này tốt hơn với người khác thế nào? Đây là điều Thập tự giá đã cất bỏ vĩnh viễn!

Loại chim rẻ tiền nhất ngoài chợ là chim sẻ. Một đôi chim có thể mua với giá một *assarion*. Một *assarion* là một đơn vị bằng đồng có giá trị nhỏ nhất. Nhưng dù những con chim sẻ rẻ tiền đến đâu đi nữa cũng không bị thiên đàng bỏ quên.

Loài người còn có giá trị hơn biết bao nhiêu? Đấng Christ chết cho chúng ta, chứ không cho những con chim. Bằng những cách chúng ta không thể hiểu được, Thập tự giá chứng minh “sự vô giá” của mỗi con người.

Ellen G. White viết, “Đấng Christ sẽ chết chỉ cho một linh hồn để linh hồn đó có thể sống vĩnh cửu.” Phỏng trích *Testimonies for the Church*, quyển 8, tr. 73. Một linh hồn! Hãy suy nghĩ kỹ về tư tưởng không thể tin được này. Điều này nên ảnh hưởng thế nào cách chúng ta xét đoán những người khác và chính mình nữa?

Một Xã Hội Không Giai Cấp

Có thể điều tuyệt vời nhất về Cơ Đốc giáo đầu tiên là không có giai cấp. Bức tường ngăn cách đã sụp đổ dưới sức nặng của phúc âm. Những người thường trở nên đặc biệt qua Đấng Christ. Những người thợ mộc, thu thuế, cắt đá, nữ hoàng, đầy tớ, thầy thầy tế lễ, người Hy Lạp, người La Mã, đàn ông, đàn bà, người giàu, và người nghèo, tất cả đều bình đẳng trong nước ân điển của Đấng Christ. Cộng đồng của Cơ Đốc nhân là một “xã hội không giai cấp.”

Ga-la-ti 3:28, 29; Gia-cơ 2:1-9; 1 Phi-e-rơ 1:17; 2:9; và 1 Giăng 3:16-19 dạy gì về sợi dây liên kết chung mà nhân loại chia sẻ? Hãy nghĩ về bối cảnh văn hóa vào thời đó, và về các nhà viết Kinh Thánh. Tại sao không dễ cho họ để hiểu tư tưởng quan trọng này?

Xin đọc Công vụ 2:43-47 và Công vụ 4:32-37. Bằng những cách nào các Cơ Đốc nhân đầu tiên dùng nguyên tắc là nên chấp nhận tất cả mọi người đều bình đẳng? Tư tưởng Đức Chúa Trời thương yêu những người bình thường giúp Cơ Đốc giáo thời đó phát triển nhanh chóng thế nào? Đồng thời, chúng ta cần tự hỏi: là cá nhân hay đoàn thể, chúng ta dùng các nguyên tắc này thế nào trong việc phục vụ thế giới? Có điều gì ngăn cản chúng ta cư xử tốt hơn về phương diện quan trọng này?

Thứ Sáu * 7 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Trong việc rao giảng Phúc Âm gần kết thúc, có một cánh đồng lớn cho những người phục vụ Đấng Christ. Hơn bao giờ hết, công việc là tìm những người từ trong giới bình dân. Cả những người trẻ và những người già sẽ được gọi từ cánh đồng, từ vườn nho, và từ những hăng xướng. Chúa sẽ gửi họ đi để rao truyền sứ điệp Ngài. Nhiều người trong số này có cơ hội rất ít để được huấn luyện. Nhưng Đấng Christ biết họ là những người đủ khả năng cho mục đích của Ngài. Nếu họ hết lòng làm việc, và tiếp tục học hỏi, Ngài sẽ khiến họ thích hợp để làm việc cho Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 269, 270.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Tại sao Đức Chúa Giê-su thành công trong việc đào tạo môn đồ trong số những người bình thường? Tại sao sứ điệp của Ngài không được giai cấp giàu và những người thượng lưu mau chóng chấp nhận? Sự khởi đầu khiêm tốn của Đức Chúa Giê-su và với tài năng tuyệt vời của Ngài đã giúp Ngài đến gần giới bình dân như thế nào? Đức Chúa Giê-su có thể đến gần người bình thường thế nào nếu Ngài đến như một hoàng tử hay một chủ đất giàu có không?
- 2 Xin đọc 1 Cô-rinh-tô 1:26-29. Có điều chính nào ở đây? Hãy đọc cẩn thận điều Phao-lô viết, “Đức Chúa Trời đã chọn những sự đại ở thế gian để làm hổ thẹn những kẻ khôn; Đức Chúa Trời đã chọn những sự yếu ở thế gian để làm hổ thẹn những sự mạnh.” Điều đó nghĩa là gì? Là Cơ Đốc nhân, làm thế nào chúng ta hiểu được tư tưởng tuyệt vời này? Bằng những cách nào các câu này cho thấy đường lối của thế gian đã bị méo mó thế nào? Làm thế nào chúng ta biết chắc mình không bị vướng vào trong những cách tội lỗi này?
- 3 Nhóm học Kinh Thánh của chúng ta có thể làm gì để dễ hơn cho những người bình thường tới tham gia? Tại sao những người đào tạo môn đồ nên chú ý đến các việc hữu ích hơn là lý thuyết khi họ cố gắng đến gần những người bị tổn thương và đang cần sự giúp đỡ?